

Warszawa, 30 grudnia 2010 r.

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

BBF- II- EK/2010/2

DECYZJA

Na podstawie art. 103 § 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2009 r. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.), 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) w związku z art. 59 § 1 pkt 9 i art. 70 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.)

- umarzam wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne z dnia 30 września 2010 roku w sprawie należności z tytułu odsetek powstałych w latach 2000-2002 od nieterminowo przekazywanych do Funduszu Pracy środków na świadczenia przedemerytalne przez Polskie Koleje Państwowe Spółka Akcyjna w kwocie **33.395.390,30 zł.**

Uzasadnienie

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 stycznia 2001 r. w sprawie trybu przekazywania przez przedsiębiorstwo "Polskie Koleje Państwowe" (PKP), a następnie przez spółkę akcyjną "Polskie Koleje Państwowe Spółka Akcyjna" (PKP S.A.), na konto Funduszu Pracy środków na finansowanie świadczeń przedemerytalnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 9, poz. 70) dalej zwanym rozporządzeniem Krajowy Urząd Pracy (KUP) od dnia 13 lutego 2001 roku zobowiązany był przekazywać do PKP dane w zakresie kwot zaliczek oraz faktycznie wypłaconych świadczeń przedemerytalnych dla byłych pracowników PKP. Informacje te zawierające

wyszczególnienie liczby osób oraz kwotę wydatków na świadczenia były przekazywane do PKP w formie zestawień wraz z kopiami dokumentów otrzymanych z poszczególnych powiatowych urzędów pracy. Na podstawie tych dokumentów wystawiane były obciążeniowe noty księgowe i przesyłane wraz z pismem przewodnim do PKP. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej nie zobowiązywało KUP do przekazywania imiennych list. Z uwagi na powyższe PKP poddawało w wątpliwość zbiorcze kwoty wskazane na notach i nie regulowało zobowiązań z tego tytułu.

W związku z zaistniałą sytuacją Prezes Krajowego Urzędu Pracy zwrócił się do starostów powiatów z prośbą o przekazywanie przez powiatowe urzędy pracy imiennych list byłych pracowników PKP pobierających świadczenie przedemerytalne na podstawie ww. rozporządzenia. Nie wszystkie jednak urzędy pracy przekazywały imienne wykazy, powołując się na przepisy o ochronie danych osobowych.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia PKP (PKP S.A.) były zobowiązane, z mocy prawa, w terminie do ostatniego dnia miesiąca, do przekazania na rachunek bankowy Funduszu Pracy kwoty wydatkowanej przez Fundusz Pracy w miesiącu poprzednim na świadczenia przedemerytalne. Dysponent Funduszu Pracy (Prezes Krajowego Urzędu Pracy a następnie Minister Pracy i Polityki Społecznej) wielokrotnie monitował w sprawie zaległości powstałych w ramach świadczeń przedemerytalnych.

Za okres od 2000 do 2002 na konto Funduszu Pracy wpłynęła łącznie kwota 171.132.203,14 zł, w następujących terminach:

05.04.2002 r. -	9.151.577,32 zł,
11.06.2002 r. -	766.894,03 zł,
06.12.2002 r. -	1.884.509,55 zł,
23.10.2003 r. -	14.436.277,33 zł,
28.11.2003 r. -	442.045,46 zł,
29.12.2003 r. -	3.386.287,27 zł,
24.03.2004 r. -	140.420.057,10 zł,
27.12.2004 r. -	644.555,08 zł.

Należy stwierdzić, iż wyżej wymienione płatności zostały zrealizowane po terminie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 wyżej wymienionego rozporządzenia. Płatności te stanowiły zaliczkę na poczet długu i nie stanowiły realizacji obciążeń wynikających z not księgowych.

W celu rozwiązania problemu zadłużenia PKP wobec FP w 2003 roku pomiędzy przedstawicielami Zarządu PKP S.A. a MPiPS dokonane zostały uzgodnienia dotyczące dokonania zweryfikowania wypłaconych świadczeń na podstawie indywidualnych list wypłat obejmujących byłych pracowników PKP. Sprawdzeniu podlegało około 5,5 tysiąca osób z obszaru całej Polski, którym w okresie od 2000 do 2004 roku wypłacono świadczenie.

Sprawa indywidualnych list była konsultowana z Urzędem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Pozytywna opinia Urzędu dawała możliwość zebrania niezbędnych informacji od wszystkich powiatowych urzędów pracy. Proces uzgadniania dokonanych w latach 2000-2004 wypłat, według indywidualnych list, trwał do końca 2004 roku.

W grudniu 2004 roku uzgodniona i uregulowana została kwota należności głównej wynosząca łącznie za lata 2000-2004 183.442.802,30 zł, w tym 171.132.203,14 zł za okres lat 2000-2002. Z tytułu nieterminowego regulowania zaliczek na wypłatę świadczeń przedemerytalnych w latach 2000-2002, wystawiona została nota odsetkowa nr 7/AG/04 z dnia 2 grudnia 2004 r. na kwotę 33.395.390,30 zł. Odsetki karne naliczone zostały od kwot faktycznie wypłaconych do końca 2002 r. (171.132.203,14 zł). PKP zakwestionowało zasadność tej noty.

W okresie od 2005 r. do 2007 trwały uzgodnienia pomiędzy zarządem PKP S.A. a MPiPS co do kwoty naliczonych odsetek. W dniu 12 marca 2007 r. do MPiPS wpłynęło pismo, w którym PKP S.A. podważyło zasadność naliczonych odsetek od nieterminowej realizacji zobowiązań za lata 2000-2002.

W sprawie powyższej należności, Ministerstwo początkowo (w roku 2007) zajęło stanowisko, iż należność odsetkowa powstała w latach 2000-2002 w kwocie 33.395.390,30 zł z tytułu opóźnienia w przekazywaniu na konto FP środków na świadczenia przedemerytalne, ma charakter zobowiązań cywilnoprawnych.

Jednakże w wyniku wszczętego z urzędu postępowania w dniu 30 września 2010 roku w sprawie należności na rzecz Funduszu Pracy, MPiPS uznało, iż należność z tytułu odsetek od nieterminowo przekazywanych środków na świadczenia przedemerytalne na konto FP ze strony PKP S.A ma charakter publiczno-prawny. W związku z tym do tych należności, zgodnie z art. 67 ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz.1240, z późn. zm.), do spraw dotyczących niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publiczno-prawnym należy stosować przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa. Mając na uwadze przepisy mające zastosowanie w niniejszej sprawie należy stwierdzić, co następuje: postępowanie podatkowe w sprawie zobowiązania podatkowego, które wygasło w całości podlega umorzeniu. Zgodnie z treścią art. 59 § 1 pkt 9 Ordynacji podatkowej zobowiązanie podatkowe wygasa w skutek przedawnienia.

Mając na uwadze zapis art. 70 Ordynacji Podatkowej należy stwierdzić, iż zobowiązanie powstałe w latach 2000-2002 z tytułu przedmiotowej należności przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności należności. W wyniku przedawnienia należności z tytułu odsetek jej dochodzenie na drodze prawnej staje się niemożliwe, a postępowanie w sprawie należności staje się bezprzedmiotowe.

Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeśli postępowanie administracyjne z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

W związku z wygaśnięciem, wskutek przedawnienia zobowiązania podatkowego i brakiem przedmiotu postępowania, w opisanym stanie faktycznym i prawnym orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Ministra Pracy i Polityki Społecznej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Otrzymują:

1) Polskie Koleje Państwowe Spółka Akcyjna
Zarząd PKP S.A
ul. Szczęśliwicka 62
00-973 Warszawa

2) a/a

MINISTER
z up.
Czesława Ostrowska
PODSEKRETARZ STANU